

Dosarul nr. 2rac-153/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Miron)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

## ÎNCHEIERE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Ala Cobăneanu  
Nicolae Craiu  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Jomiru I.N.”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldcontainer CO” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Jomiru I.N.” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldcontainer CO”, reprezentată de avocatul Andrei Grigorița, a fost casată integral hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

### c o n s t a t ă:

La data de 19 septembrie 2018, SRL „Moldcontainer CO” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Jomiru I.N.” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că la 22 septembrie 2017, a încheiat în calitate de expeditor cu SRL „Jomiru I.N.” în calitate de client, contractul cu privire la deservire de transport și expediție nr. 159-MC-09.

Conform contractului, expeditorul organizează transportarea încărcăturilor de export-import și de tranzit cu diferite tipuri de transport pe teritoriul Republicii Moldova și peste hotare cu prestarea serviciilor conexe în conformitate cu indicațiile din comanda clientului. Iar, clientul se obligă să prezinte la timp expeditorului toate actele necesare pentru organizarea deservirii de transport și expediție, să prezinte comanda expeditorului despre necesitatea transportării încărcăturii și să achite la timpul indicat în contract

cheltuielile suportate de expeditor în legătură cu organizarea transportării încărcăturii inclusiv toate amenzile și penalitățile.

A menționat că SRL „Jomiru I.N.” a procurat marfă de la compania chineză „Qingdao Shanzhuang Import/Export.” Ltd, achitând vânzătorului integral costul acesteia și a prezentat expeditorului SRL „Moldcontainer CO” comanda prin care a poruncit organizarea transportării din Republica China, or. Qingdao în Republica Moldova, or. Chișinău a încărcăturii de 800 de saci cu granule din plastic într-un container maritim de tip 20DV pe calea maritimă și terestră.

Reclamanta a susținut că și-a exercitat în totalitate și la timp obligațiile contractuale, organizând transportarea unui container maritim de tip 20DV cu 800 de saci cu granule din plastic de la or. Qingdao, China pe calea maritimă până la portul Odesa, Ucraina și pe calea terestră de la or. Odesa până la mun. Chișinău, Republica Moldova. La data de 11 decembrie 2017 încărcătura a fost transmisă clientului.

A afirmat că, costul transportării încărcăturii a fost estimat la 2 050 de Dolari SUA, conform facturii prezentate spre achitare nr. 2071 din 01 decembrie 2017 și 350 de Dolari SUA pentru staționarea transportului auto din vina clientului conform facturii Nr. 2180 din 18 decembrie 2017.

A declarat că pârâtul a achitat doar suma de 2 050 de dolari SUA prin transferul bancar la data de 15 decembrie 2017 prin ordinele de plată nr. 2747 și 2748, însă suma de 350 de dolari SUA până în prezent nu este achitată.

SRL „Moldcontainer CO” a comunicat că, în același timp, SRL „Jomiru I.N.”, cercetând încărcătura, a constatat că granulele din plastic din 800 de saci nu pot fi folosite în procesul propriu de producere, în legătură cu ce a refuzat să descarce containerul și a prezentat expeditorului SRL „Moldcontainer CO” comanda prin care a poruncit organizarea transportării de la or. Chișinău, Republica Moldova la or. Qingdao, Republica China a încărcăturii de 800 de saci cu granule din plastic în același container, prezentând expeditorului confirmări că partea chineză este gata să primească marfa înapoi.

A invocat că pârâtul SRL „Jomiru I.N.” prin ordinele de plată nr. 2850 din 27 februarie 2018 și nr. 2851 din 28 februarie.2018 i-a achitat costul serviciului de reexport a încărcăturii din Republica Moldova în Republica China.

Reclamanta a notat că în baza condițiilor contractuale și a comenzii pârâtului, a organizat transportarea containerului cu încărcătură 800 de saci cu granule de plastic în China, or. Qingdao, care la 15 februarie 2018 a ajuns la destinație. Însă, vânzătorul chinez a refuzat să primească încărcătura, comunicând că nu a dat acordul la returnarea mărfii vândute pârâtului.

A indicat că prin scrisoarea nr. 37 din 05 aprilie 2018, a informat pârâtul despre situația creată și i-a propus să aleagă din două variante posibile legale de a soluționa problema apărută: de a organiza din nou transportarea containerului cu încărcătură până la Odesa pe cale maritimă și de la Odesa până la Chișinău pe cale terestră, cu eliberarea containerului de încărcătură; de a le prezenta împluternicirile și indicațiile pentru a porunci la utilizarea încărcăturii în Republica China conform legislației locale în vigoare - procedură care este cu mult mai costisitoare decât transportarea până la destinație.

A susținut că pârâtul nu a întreprins nicio măsură în vederea soluționării problemei cu privire la soarta încărcăturii, deși îl informa prin scrisori electronice, verbal, prin scrisori pe suport de hârtie despre necesitatea soluționării problemei cât mai urgent, din motiv că, în fiecare zi se măreau cheltuielile legate de arenda containerului, păstrarea lui și demurrage (amenda zilnică pentru staționarea containerului supra termenilor limită ) la companii maritime.

SRL „Moldcontainer CO” a afirmat că, la indicația companiei maritime MAERSK și în scopul evitării cheltuielilor enorme, a organizat transportarea containerului maritim de tip 20DV cu 800 de saci cu granule din plastic, căruia i-a fost atribuit un cod personal - MSKU2021292 din portul Qingdao, China pe calea maritimă până la portul Yujnii, Ucraina, despre ce pârâtul a fost informat oficial la data 11 aprilie 2018.

Astfel, la 26 iunie 2018 containerul a ajuns în portul Yujnii, Ucraina, pârâtul fiind informat în aceeași zi. Totodată, a propus pârâtului să se prezinte la locul aflării încărcăturii și să cerceteze marfa împreună cu organele oficiale ucrainene. Însă, pârâtul a refuzat primirea încărcăturii, comunicând că nu este responsabil de aceasta. În consecință, containerul MSKU2021292 cu încărcătură se afla neridicat în portul Yujnii, pentru ce transportatorul a calculat demurrage (amenda zilnică pentru staționarea containerului supra termenilor limită) în sumă de 3 510 Dolari SUA, conform facturii nr. 1926 din 06 septembrie 2018. În total, a fost acumulată suma de 10 980,00 de Dolari SUA, pe care expeditorul deja a achitat-o din surse proprii.

A relevat că, deși pârâtul are obligația contractuală corespunzătoare conform p.3.6 din contract, a refuzat să achite expeditorului cheltuielile de transportare și legate de arenda containerului, păstrarea lui, demurrage (amenda zilnică pentru staționarea containerului supra termenilor limită) și staționarea transportului auto.

A menționat că, în conformitate cu prevederile legislației naționale și internaționale în vigoare, nu este parte a contractului de vânzare- cumpărare încheiat între SRL „Jomiru I.N.” și compania chineză „Qingdao Shanzhuang Import/Export.” Ltd și nu a fost împuternicit de către pârât pentru a-i reprezenta interesele la soluționarea litigiului cu privire la calitatea mărfii procurate.

Consideră că în aceste condiții, neîndeplinirea de către pârât a obligațiilor sale de a achitare a serviciilor prestate de către expeditor și alte cheltuieli aferente, constituie încălcarea a prevederilor legale – art. 572, 1075, 1077 din Codul civil și a condițiilor contractuale, ce determină la rândul său cauzarea expeditorului unui prejudiciu material consistent.

A solicitat încasarea din contul pârâtului SRL „Jomiru I.N.” a sumei prejudiciului în mărime de 10 980 de dolari SUA și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 5 530,36 de lei.

La 06 noiembrie 2019, SRL „Moldcontainer CO” a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea din contul pârâtului SRL „Jomiru I.N.” a sumei prejudiciului în mărime de 10 980 de dolari SUA, sumei de 841 de dolari SUA cu titlu de penalitate și taxei de stat în mărime de 5530,36 de lei.

Reclamantul a explicat că potrivit pct. 3.5 din contract, pentru întârzierile în efectuarea plăților, clientul va achita expeditorului o penalitate în mărime de 0,5 % din suma plății, pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, pentru perioada 19 decembrie 2017 – 05 noiembrie 2019 penalitatea constituie 343 de dolari SUA (pentru neachitarea sumei de 350 de dolari SUA), pentru perioada 12 aprilie 2018 – 05 noiembrie 2019 penalitatea constituie 286 de dolari SUA (pentru neachitarea sumei de 7120 de dolari SUA), pentru perioada 07 septembrie 2018 – 05 noiembrie 2019 penalitatea constituie 212 de dolari SUA (pentru neachitarea sumei de 3510 de dolari SUA).

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SRL „Moldcontainer CO” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a reținut că, din declarațiile părților date în cadrul ședinței de judecată, precum și din scrisorile anexate la materialele dosarului, SRL „Moldcontainer CO” a sugerat ideea de a fi returnată marfa vânzătorului, din motivul că devamarea mărfii va fi o procedură mult mai costisitoare, considerente din care SRL „Jomiru I.N.” a acceptat returnarea mărfii vânzătorului chinez, pentru ca acesta să poată clarifica situația și personal să examineze marfa.

De asemenea, prima instanță a stabilit că din conținutul pct. 2.1.8 al contractului de transport, rezultă că expeditorul s-a obligat ca în ziua îndeplinirii obligațiilor contractuale asumate să întocmească o factură fiscală despre serviciile prestate și inserate într-un act despre îndeplinirea serviciilor solicitate. Din materialele anexate la dosar, instanța nu a reținut un asemenea act, din care ar rezulta cu certitudine că reclamantul și-a îndeplinit obligațiile pe deplin reieșind din solicitările pârâtului, iar ultimul în mod vădit a recepționat marfa, iar ulterior, s-a eschivat de la achitarea serviciilor de transportare.

Mai mult ca atât, instanța de fond a constatat că SRL „Jomiru I.N.” a solicitat reclamantului prestarea serviciilor în vederea returnării vânzătorului a mărfii care nu corespunde cerințelor contractuale, pentru care servicii pârâtul și-a executat obligațiile, dar nu și pentru retransportarea spre destinația finală Chișinău.

Astfel, în contextul celor indicate, instanța de judecată a conchis că nu poate pune în sarcina SRL „Jomiru I.N.” cheltuielile suplimentare privind transportarea repetată a mărfii spre Chișinău și cheltuielile de staționare, dat fiind faptul că aceasta nu a fost probată în modul corespunzător. Or, materialele cauzei atestă că pârâtul a solicitat reclamantului prestarea serviciilor de reexport a mărfii vânzătorului din Republica China, or. Qingdao.

La data de 15 noiembrie 2019 directorul SRL „Moldcontainer CO”, Olga Olifirencu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

La data de 29 ianuarie 2020, directorul SRL „Moldcontainer CO”, Olga Olifirencu a depus cerere de apel cu majorarea cuantumului pretențiilor, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea din contul intimății a sumei prejudiciului în mărime de 10 980 de dolari SUA, dobânzii legale

în mărime de 2865,62 de dolari SUA, taxei de stat - 11 306,36 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel privind majorarea cuantumului pretențiilor în conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Moldcontainer CO”, reprezentată de avocatul Andrei Grigorița, a fost casată integral hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Jomiru I.N.” în beneficiul SRL „Moldcontainer CO” suma de 10 980 de dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii, cu titlu de datorie, suma de 813 de dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii, cu titlu de penalitate, suma de 10 163 de lei cu titlu de taxă de stat și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit pct. 11 al Comenzii de transport din 13 decembrie 2017, clientul se obligă să achite expeditorului toate plățile legate de operațiunea de transport pe ruta Chisinau - Qingdao, chiar și în situația în care partea chineză refuză recepționarea încărcăturii.

Astfel, instanța de apel a stabilit că la 15 februarie 2018, încărcătura a ajuns la destinație în Qingdao (China), corespunzător în baza condițiilor contractuale și a comenzii intimatului, expeditorul SRL „Moldcontainer Co” îndeplinindu-și obligația de organizare a transportului. Însă, materialele cauzei atestă că partea chineză a refuzat să primească încărcătura înapoi, comunicând că nu și-a dat acordul cu privire la recepționarea mărfurilor vândute SRL „Jomiru I.N.”, fapt confirmat de compania maritimă MAERSK prin scrisoarea din 22 mai 2018 și extrasul din poșta electronică al managerului de transport al SRL „Moldcontainer Co”, Alexandru Danilov cu privire la corespondența cu compania maritimă MAERSK.

La fel, Curtea de Apel Chișinău a reținut ca fiind eronată concluzia primei instanțe precum că la 11 decembrie 2017, data recepționării încărcăturii (800 de saci cu granule din plastice), SRL „Moldcontainer Co” ar fi sugerat returnarea mărfii companiei chineze, or, probe în acest sens nu au fost prezentate instanței.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că este greșită concluzia primei instanțe precum că SRL „Jomiru I.N.” a solicitat reclamantului prestarea serviciilor în vederea returnării vânzătorului a mărfii care nu corespunde cerințelor contractuale, pentru care servicii pârâtul și-a executat obligațiile, dar nu și pentru retransportarea spre destinația finală Chișinău. Or, din materialele cauzei rezultă că expeditorul SRL „Moldcontainer Co” nu este parte a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între SRL „Jomiru I.N.” și compania chineză „Qingdao Shanzhuang Import/Export” LTD și nu a fost împuternicit de către intimată în vederea reprezentării intereselor sale la soluționarea litigiului privind calitatea mărfurilor cumpărate.

Corespunzător, Curtea de Apel a conchis că expeditorului SRL „Moldcontainer Co” nu-i poate fi imputată nicio răspundere pentru obligațiile născute din contractul de

vânzare-cumpărare încheiat între SRL „Jomiru I.N.” și compania chineză „Qingdao Shanzhuang Import/Export” LTD. Mai mult ca atât, operațiunea de reexport se finalizează cu recepționarea mărfii/containerului de către compania chineză, care însă a refuzat să recepționeze marfa.

În concluzie, în circumstanțele în care expeditorul SRL „Moldcontainer Co” și-a executat cu bună credință obligațiile contractuale asumate, instanța de apel a considerat că urmează a fi admise pretențiile din cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea sumei de 350 de dolari SUA pentru staționarea transportului auto din vina clientului conform facturii Nr. 2180 din 18 decembrie 2017, amenzii zilnice pentru staționarea containerului peste termenele limită în sumă de 3 510 de dolari SUA, conform facturii nr. 1926 din 06 septembrie 2018, costului transportului în mărime de 7 120,00 de dolari SUA conform contului de plată nr. 705 din 11 aprilie 2018, facturii fiscale seria WH nr. 7006939 din 06 septembrie 2018 și actului de primire-predare nr. 1919 din 06 septembrie 2018, în total suma de 10 980 dolari SUA.

Totodată, în temeiul art. 624 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019) și a pct. 3.5 din contract, instanța de apel a conchis că pârâta urmează să achite penalitate pentru întârzierea achitării sumei de 350 de dolari SUA – 315 dolari SUA, pentru suma de 7120 de dolari SUA – 286 de dolari SUA și pentru suma de 3510 dolari SUA – 212 dolari SUA, în total 813 dolari SUA.

La data de 05 iunie 2020 directorul SRL „Jomiru I.N.”, Ivan Jomiru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 13 noiembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea în mod eronat a legii și aprecierea arbitrară a probelor.

A indicat că declarațiile expuse în cererea de chemare în judecată de către intimată, nu corespund adevărului și anume, precum că clientul nu a executat corespunzător obligațiile contractuale și nu a achitat serviciile prestate de către expeditor.

A susținut că serviciul de transportare a mărfii a fost efectuat și achitat la timp, însă, când marfa a ajuns la destinație, la examinarea acesteia s-a depistat că în loc de 800 de saci cu granule din plastic în container erau 800 de saci cu o substanță asemănătoare cu nisipul de mare. Luând legătură cu vânzătorul, a fost informată că este o neînțelegere, reprezentanții întreprinderii chineze garantând că au încărcat în container marfa solicitată și anume, saci cu granule de plastic.

Recurenta a menționat că în asemenea circumstanțe, a refuzat recepționarea mărfii, iar SRL „Moldcontainer Co”, știind situația dată, i-a sugerat să returneze marfa vânzătorului, din motivul că devamarea sau utilizarea mărfii va costa mai scump decât returnarea acesteia, fapt confirmat prin declarațiile părților date în cadrul ședințelor de judecată.

Astfel, prin scrisoarea de garanție, anexată la materialele dosarului, compania „Qingdao Shanzhuang Import/Export” LTD și-a asumat obligația de a primi înapoi marfa. Respectiv, a ajuns la comun acord cu intimata că se va ocupa de returnarea mărfii

vânzătorului chinez, achitând în acest sens toate cheltuielile de transportare a mărfii din Republica Moldova în Republica China.

Consideră că și-a îndeplinit toate obligațiile contractuale, or, conform cererilor de comandă depuse, a fost solicitată transportarea mărfii de două ori (comanda Qingdao – Chișinău din 01 noiembrie 2017 și comanda Chișinău – Qingdao din 13 decembrie 2017), ceea ce și s-a achitat. Mai mult ca atât, având garanția companiei chineze că va primit marfa înapoi, categoric a exclus posibilitatea refuzului primirii mărfii livrate. Astfel, în această situație, nu poartă nicio responsabilitate.

A invocat că nu a dat niciun acord, nicio solicitare/cerere de comandă în scris la returnarea mărfii în Republica Moldova.

SRL „Jomiru I.N.” a afirmat că intimata, cunoscând bine legislația în domeniul transportării, din start trebuia să o informeze despre consecințele ce vor apărea în cazul refuzului primirii mărfii de către vânzător, ceea ce nu a fost făcut. Iar, după primirea refuzului, SRL „Moldcontainer Co” urma să organizeze procedura de utilizare a mărfii cât mai repede, dar nu intenționat să tergiverseze, majorând astfel cheltuielile de arendă a containerului, păstrarea lui și demurrage.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 25 februarie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SRL „Jomiru I.N.” la 25 martie 2020, conform scrisorii de însoțire nr. 3480 (f.d. 234, volumul I), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Totodată, se reține că potrivit pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 (17 martie - 15 mai 2020).

Astfel, recursul, declarat la data de 05 iunie 2020, este în termen.

La data de 24 iunie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa SRL „Moldcontainer Co” (f.d. 12-13, volumul II), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

La 27 iulie 2020 SRL „Moldcontainer Co”, reprezentată de avocatul Andrei Grigorița, a depus referință, solicitând declararea recursului inadmisibil, cu încasarea totodată din contul SRL „Jomiru I.N.” în beneficiul intimatei a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6750 de lei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Jomiru I.N.” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Jomiru I.N.”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Jomiru I.N.”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Jomiru I.N.” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic